

Medlem (Bloug), at Meningen med hiin Lov kun var, at den skulde være interimistisk. Dette vil blandt andet sees af det Foredrag, som jeg dengang holdt; vi der da holdt paa Stutteriet, gjorde det for at beholde det som en Overtgang, indtil man kunde haabe, at hele Hesteavlens Kilde gaae over i private Hænder, og det var ogsaa derfor, at man dengang her i Landstinget — saaledes som vistnok det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Lehmann) vil erindre — holdt saa stærkt paa, at der ved Siden af Bedligeholdelsen af Stutteriet skulde afholdes store Hingstestuer omkring i Landet, hvortil Statskassen skulde give et klækkeligt Tilskud; dette skulde danne Overtgangslebet til at lade Sagen ganske gaae over i de private Hesteopdrætters Hænder. Det samme ærede Medlem vil ogsaa erindre, at hiint Lovforslag ikke, da det dengang kom tilbage fra Folkethinget, gjorde noget godt Indtryk her, fordi man i Folkethinget var gaaet ind paa ikke at uddele Præmier ved Hingstestuer i de første Aar, men istedet derfor paa at lade arabiske Heste. Dette Sidste var nemlig Grunden til, at Loven dengang var lige ved at falde igjennem her i Landstinget; men da Sessionen var saa langt fremrykket, vare vi nødt til at tage den, som den var, og allsaa at vente i 2 Aar, inden vi kunde faae Præmieuddeling; det har saaledes kun været uddeelt Præmier 2 Gange her i Sjælland, men det er ikke desto mindre glædeligt at see, hvoreledes man er gaaet fremad, og hvor mange gode Heste der findes trindt om i de forskjellige Egne, som man slet ikke vidste eksistere; det er kun ved, at de saaledes man opdager, hvor talrige de ere, og derfor vilde det store Hestestuer mellem flere Amt, som vi hidtil have maattet savne, en saa stor Betjoning. Dette Punkt lagde vi derfor saansædelses Bægt paa ved Affattelsen af Loven af 1862. Jeg skulde som sagt med Fornøjelse blive ved at understøtte Stutteriet, som det nu er, naar jeg ansaae det for nødvendigt at gjøre Offre i den Grad, som det vilde udkræve, paa en Tid, hvor jo Finantserne trænge til at den Lettelse, de kunne faae. Jeg skulde gjerne stemme for Stutteriets Bevarelse, naar jeg kunde see, at det foreliggende Lovforslag vilde skade Landet, men jeg tror,

at de nuværende bedste Individuer i Stutteriet vilde miste mere Nytte, naar de efter Ministrens Foranstaltning uddelles i forskjellige Egne af Landet til Mænd, som vilde tage sig af dem og have Interesse for Sagen, end de gjøre, saalænge de ere concentrerede i Stutteriet. Af den egentlige Frederiksborgske Race er der, som sagt, kun meget lidt Blod tilbage; det gik totalt tabt dengang da Alt i sin Tid skulde omgjøres, hvorved da mange personlige Hensyn gjorde sig gjældende; det var en saa førgelig Tilstand for Hesteavlens, at det er bedst ikke at omtale den; men, hvad der dengang forsvandt, vilde det vistnok være vanskeligt at faae tilbage igjen; thi det er ganske sikkert kun meget lidt, vi have tilbage, som man med Nætte kan kalde Frederiksborgskt Blod. I Thy har man spaaet Blod, som skal stamme fra 1807, da Spanierne flygtede; da slap de deres Hingste løs, og disse bleve de danske ihjel og blev saaledes Enehæstere. Idetmindste paastaar man, at den syenske Race stammer derfra; den har nogen Lighed med den gamle Frederiksborgske, hvad der ligger i, at man i Frederiksborg ogsaa havde disse spanske kulsorte Hingste, som man endnu sees i Thy, og hvilke, som sagt, paastaaes at stamme fra 1807. Heller ikke denne Race tror jeg imidlertid, at vi kunne bruge til at opruffe den gamle Race med; jeg antager, at det idetmindste vilde være vanskeligt. De Hingste, der vilde være nødvendige til en god Hesteopdrætning, vilde derimod nok blive søgte paa enhver Egn af de private Hesteopdrætters og de private Selskaber og Landboforeninger, naar man lader dem staae paa deres egne Been. Jeg tror saaledes ikke, at der er Hæms for, at ikke saadanne Heste, som vi have god Brug for og som vilde være passende for andre Stæder, skulle fremstaae overalt; ja, jeg er overbevist om, at dette vil skee, og derfor kan jeg rolig give min Stemme til, at nuværende Lovforslag bliver vedtaget, som det nu foreligger.

Indenrigsministeren: Da jeg forrige Gang havde Ordet, gjorde jeg mig skyldig i en Feiltagelse, idet jeg rettede flere Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Thalbitzer), som burde have været rettede til